

**BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN
EN TELECOMMUNICATIE**

**OPENBARE RAADPLEGING OP VERZOEK VAN DE COMMISSIE
INFRASTRUCTUUR VAN DE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

VAN 9 MAART 2010

**BETREFFENDE EEN WETSVORSTEL TOT WIJZIGING VAN DE WET
VAN 13 JUNI 2005 BETREFFENDE DE ELEKTRONISCHE
COMMUNICATIE WAT BETREFT HET SOCIAAL TELEFOONTARIEF**

**(INGEDIEND DOOR DE HEREN ROEL DESEYN EN JEF VAN DEN
BERGH IN DE BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS - DOC 52 2048)**

Werkwijze voor de raadpleging:

Antwoordtermijn: tot 23 april 2010 om 15 uur. Met te laat ingediende antwoorden wordt geen rekening gehouden.

Op verzoek van de sector heeft het BIPT op 8 april 2010 beslist, om de periode voor de raadpleging met een week te verlengen. De antwoorden worden daarom verwacht tegen 30 april 2010 om 15 uur. Met te laat ingediende antwoorden wordt geen rekening gehouden.

Ter attentie van:

Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie (BIPT)
Ellipse Building - Gebouw C
Koning Albert II-laan 35
1030 Brussel

Aanspreekpunt: Marie-Eve Bondroit

Elektronisch antwoordadres: marie-eve.bondroit@ibpt.be

Behoudens uitdrukkelijke vermelding, worden de antwoorden integraal meegedeeld aan de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Inhoudsopgave

1 Doel.....	3
2 RAADPLEGING BETREFFENDE het wetsvoorstel en de amendementen	3
2.1. VOORWERP VAN HET WETSVOORSTEL EN VAN DE AMENDEMENTEN.....	3
2.1.1. <i>Hangende zaken bij de hoven en rechtbanken</i>	4
2.1.2. <i>Omzetting van Richtlijn 2009/136/EG</i>	5
2.2. WIJZIGING VAN ARTIKEL 74 IN DE WEC (AMENDEMENT 2 ROEL DESEYN).....	6
2.3. WIJZIGINGEN IN ARTIKEL 38 VAN DE BIJLAGE BIJ DE WEC (AANVANKELIJK VOORSTEL + AMENDEMENT 1 ROEL DESEYN).....	7
2.4. WIJZIGING VAN ARTIKEL 22, § 1, VAN DE BIJLAGE BIJ DE WEC (“AMENDEMENT PLASMAN & GEERTS”) 11	
2.5. WIJZIGING VAN ARTIKEL 110 VAN DE WEC (AANVANKELIJK VOORSTEL)	13
2.6. TOEPASSING (AMENDEMENT 3 VAN ROEL DESEYN).....	13
2.7. OPEN VRAAG	13

1 DOEL

Deze raadpleging heeft tot doel het advies van de sector in te winnen over een wetsvoorstel van 15 juni 2009 tot wijziging van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie wat betreft het sociaal telefoontarief.

Dit wetsvoorstel draagt als referentie 2048 in de Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers¹ en kan worden geraadpleegd op de site www.dekamer.be.

Dit voorstel is op 15 juni 2009 ingediend door de heren Roel Deseyn en Jef Van den Bergh (Doc 52 2048/001, op het adres: <http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/52/2048/52K2048001.pdf>)

Het is vervolgens gecorrigeerd op 26 juni 2009 (Doc 52 2048/002 op het adres: <http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/52/2048/52K2048002.pdf>).

Het BIPT heeft op 6 juli 2009 de minister een advies over het wetsvoorstel verstrekt.

Op 13 januari 2010 hebben mevrouw Plasman en de heer Geerts een amendement ingediend (Doc 52 2048/003, op het adres: <http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/52/2048/52K2048003.pdf>).

Daarna heeft de heer Roel Deseyn nog vier amendementen voorgesteld.

De teksten van de vier amendementen van de heer Deseyn die niet in de Kamer zijn neergelegd werden bij dit document gevoegd.

Aan de respondenten wordt gevraagd bij hun beoordeling van de gegrondheid van de voorgestelde bepalingen rekening te houden met de nieuwe Universeledienstrichtlijn² die terug te vinden is op de website www.bipt.be.

2 RAADPLEGING BETREFFENDE HET WETSVOORSTEL EN DE AMENDEMENTEN

2.1. VOORWERP VAN HET WETSVOORSTEL EN VAN DE AMENDEMENTEN

Het wetsvoorstel heeft tot doel de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (WEC) te wijzigen wat het sociaal telefoontarief betreft. Het aanvankelijke voorstel wijzigde voornamelijk artikel 38 van de bijlage bij de WEC. Het amendement dat op 13 januari 2010 is ingediend door mevrouw Plasman en de heer Geerts (hierna "amendement Plasman & Geerts") wijzigt dan weer artikel 22, § 1, van de bijlage. De vier amendementen die vervolgens zijn voorgesteld door Roel Deseyn slaan dan opnieuw op artikel 38 van de bijlage bij de WEC, maar ook op artikel 74 van de WEC.

Het wetsvoorstel alsook de amendementen daarop betreffen juist de "operationele" aspecten en de inhoud van het sociale element van de universele dienst, waarbij niet wordt voorgesteld om het stelsel

¹ Zittingsperiode: 52 – Zitting: 2008/2009

² Richtlijn 2009/136/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 tot wijziging van Richtlijn 2002/22/EG inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten, Richtlijn 2002/58/EG betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie en Verordening (EG) nr. 2006/2004 betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming

van aanwijzing van de aanbieders te wijzigen, noch het mechanisme voor de financiering van de verrichtingen. Het wetsvoorstel raakt evenmin aan het koninklijk besluit van 20 juli 2006 tot vaststelling van de nadere regels voor de werking van het sociale element van de universele dienst inzake elektronische communicatie.

2.1.1. Hangende zaken bij de hoven en rechtbanken

In verband met het sociale element werd een beroep inzake niet-nakoming ingesteld bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen maar er lopen eveneens verschillende zaken bij de Belgische hoven en rechtbanken. Die context ligt aan de oorzaak van de huidige situatie van *stand-by* van de financiering van de verrichtingen waarin artikel 74 van de WEC voorziet.

Dat financieringsstelsel was nochtans ingevoerd voor het jaar 2005 aangezien het BIPT een besluit had genomen op 30 oktober 2006 betreffende de methodologie voor het bepalen van compensaties per operator voor het sociale element van de universele dienst. Naar aanleiding van dat besluit werden de facturen verstuurd naar de betrokken operatoren voor de financiering van de verrichtingen van het jaar 2005.

BASE, BT, Colt, Euphony, Verizon, Mobistar, Tele2 en Versatel hebben bij het hof van beroep van Brussel en de Raad van State vorderingen tot nietigverklaring en tot schorsing ingediend tegen dit besluit; deze vorderingen zijn uitgelopen op een intrekking (cf. *infra*).

De Belgische Staat heeft vervolgens een ingebrekestelling ontvangen van de Europese Commissie op 15 december 2006 wegens niet-overeenstemming van de Belgische wetgeving inzake de sociale telefoontarieven (meer bepaald de financiering ervan) met de bepalingen van Richtlijn 2002/22/EG inzake de universele dienst en gebruiksrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en –diensten (inbreuk nr. 2006/2390).

In antwoord op deze ingebrekestelling is een “herstelwet” van 25 april 2007 bekendgemaakt die onder andere de methode voor de berekening van de kosten voor de verrichting van het sociale element wijzigt.

Naar aanleiding van de publicatie van die wet heeft de Raad van het BIPT, bij een besluit van 20 juni 2007, zijn besluit van 30 oktober 2006 ingetrokken en heeft het fonds de bedragen terugbetaald die de operatoren in uitvoering van dat besluit hadden gestort. Na intrekking van dat besluit werden de beroepszaken ingesteld bij het hof van beroep van Brussel en de Raad van State die er betrekking op hadden, gesloten (cf. arrest van het hof van beroep van Brussel 2006/AR/3545 van 23 oktober 2007).

Het verdere vervolg dat het Instituut toen voor ogen had was een nieuwe berekening van de compensaties en vergoedingen per operator, overeenkomstig de reglementering die gewijzigd was door de wet van 25 april 2007.

Op 27 juni 2007 ontving de Belgische Staat evenwel een gemotiveerd advies van de Europese Commissie in het kader van inbreuk nr. 2006/2390. Uit deze vordering inzake niet-nakoming die werd ingediend door de Europese Commissie bij het EHvJ wegens niet-omzetting van Richtlijn 2002/22/EG, bleek dat het regelgevingskader zoals gewijzigd door de wet van 25 april 2007 in de ogen van de Commissie nog altijd niet in overeenstemming was met de artikelen 12 en 13 van de “Universeledienstrichtlijn” 2002/22/EG.

Om te vermijden dat een besluit dat op basis van een onzeker regelgevingskader zou worden genomen, opnieuw zou moeten worden ingetrokken, heeft het Instituut besloten te wachten op een advies van de politieke overheid over het gevolg dat moet worden gegeven aan het gemotiveerde advies van de Europese Commissie, voordat andere acties werden ondernomen op het stuk van de financiering van de sociale tarieven.

Er lopen nog andere zaken bij de hoven en rechtbanken inzake de financiering van het sociale element:

- BASE, BT, Colt, Euphony, MCI, Mobistar, Tele2, Telenet en Versatel hebben vorderingen tot nietigverklaring ingediend bij de Raad van State tegen het koninklijk besluit van 20/07/06 tot vaststelling van de nadere regels voor de werking van het sociale element van de universele dienst inzake elektronische communicatie;
- BASE, Euphony, Mobistar, Uninet, Tele2 en KPN hebben bij het Grondwettelijk Hof vorderingen ingediend tot nietigverklaring van de artikelen 173, 3° en 4°, 200, 202 en 203 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV) (wijziging van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie) (B.S. 8 mei 2007); in dat kader heeft het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (EHvJ) over de beoordeling van de al dan niet billijke aard van de last.

De financiering van de gegevensbank, die niet mag worden verward met de financiering van het sociale element zelf, waarin artikel 30 van de BIPT-wet van 17 januari 2003 voorziet, wordt zelf ook aangevochten. Tegen het besluit van de Raad van het BIPT van 22 april 2009 betreffende de methode voor verdeling van de kosten betreffende de gegevensbank van het sociale element van de universele telecommunicatiedienst alsook betreffende de specifieke berekeningselementen voor de jaren 2006 en 2007 werd door Belgacom een vordering tot nietigverklaring ingesteld bij het hof van beroep van Brussel. Aangezien er nog niet is beslist over de schorsing blijft het besluit van de Raad van 22 april 2009 van toepassing en zijn de betrokken operatoren de gefactureerde bedragen nog steeds verschuldigd krachtens dat besluit.

2.1.2. Omzetting van Richtlijn 2009/136/EG

Niet alleen deze zaken bij de hoven en rechtbanken maar ook de toekomstige omzetting van de nieuwe Universeledienstrichtlijn vormt een bron van rechtsonzekerheid in die zin dat de wetgever dan zou kunnen beslissen om het stelsel van aanwijzing en/of financiering van het sociale element te wijzigen.

Volgens onze informatie is de Commissie ook van plan om een openbare raadpleging te lanceren in de tweede helft van het jaar 2010 waarin de vragen gesteld in haar Mededeling van 25 september 2008 over de tweede periodieke evaluatie inzake de omvang van de universele dienst, werden aangepast aan de nieuwe Universeledienstrichtlijn. Vervolgens zal een definitieve mededeling omtrent de herziening van de reikwijdte van de universele dienst worden gepubliceerd.

- **Vraag 1. Wat vindt u van de gelegenheid om bepaalde aspecten van het stelsel van sociale tarieven te wijzigen in de huidige context, namelijk in het licht van de meer substantiële wijzigingen van de Universeledienstrichtlijn die zijn aangekondigd door de Europese Commissie in de loop van 2010 en ten opzichte van de verschillende lopende gerechtelijke procedures?**

- **Vraag 2. Vindt u dat de voorgestelde wijzigingen in het algemeen de tekst en de geest van de nieuwe Universeledienstrichtlijn van 25 november 2009 in acht nemen? In het bijzonder:**
 - a) **biedt de nieuwe richtlijn de mogelijkheid om mobiele operatoren aan te wijzen om sociale tarieven aan te bieden en om deze verrichtingen te financieren aan de hand van een intrasectoraal fonds?**
 - b) **biedt de nieuwe richtlijn de mogelijkheid om operatoren aan te wijzen om sociale tarieven aan te bieden voor alle openbare elektronischecommunicatiediensten en om deze verrichtingen te financieren aan de hand van een intrasectoraal fonds?**
 - c) **biedt de richtlijn van 25 november 2009 tot wijziging van de Universeledienstrichtlijn, en in het bijzonder considerans 4 waarin het beginsel van technologische neutraliteit³ wordt bevestigd de mogelijkheid om in de WEC het huidige artikel 74 en het huidige artikel 38 van de bijlage te behouden voor zover deze erin voorzien om de verplichting tot het aanbieden van een sociaal telefoontarief uitsluitend te laten gelden voor de operatoren die een openbare telefoondienst aanbieden (waardoor de burgers die via VoIP bellen bijvoorbeeld niet het sociaal telefoontarief kunnen genieten)?**

2.2. WIJZIGING VAN ARTIKEL 74 IN DE WEC (AMENDEMENT 2 ROEL DESEYN)

Amendement 2 van Roel Deseyn (niet ingediend bij de Kamer) stelt een uitbreiding voor van de operatoren die sociale tarieven moeten aanbieden (en bijdragen tot de financiering van de verrichtingen) tot de operatoren die openbare elektronischecommunicatiediensten aanbieden aan de consument.

Het amendement bestaat erin het woord "telefoondienst" te vervangen door de woorden "elektronische-communicatiedienst" in artikel 74 alsook "voor openbare telefonie" door "voor openbare communicatiediensten".

De auteur rechtvaardigt deze wijziging ten opzichte van de richtlijn van 25 november 2009 tot wijziging van de Universeledienstrichtlijn die enerzijds de mogelijke reikwijdte van het sociale element uitbreidt tot het geheel van de universeledienstverrichtingen (cf. het nieuwe artikel 9 van de Universeledienstrichtlijn) en anderzijds het beginsel van technologische neutraliteit bekrachtigt in zijn considerans 4.

Volgens de auteur omvat het sociale element van de universele dienst voortaan noodzakelijkerwijs zowel het spraakverkeer als fax- en dataverkeer; het is dus logisch dat het begrip "openbare telefoondienst" wordt vervangen door "elektronische-communicatiedienst".

Die uitbreiding van de aanbieders van het sociale element is niet gering aangezien het neerkomt op een aanzienlijke stijging van het aantal operatoren dat is onderworpen aan de verplichting, zowel wat betreft de verrichtingen (voor zover ze elektronischecommunicatiediensten aanbieden aan de consument) als wat betreft de financiering aangezien er wordt verwezen naar de marktaandelen op de markt voor elektronischecommunicatiediensten om de compensaties en vergoedingen te berekenen (door, zoals nu gebeurt, deze marktaandelen te vergelijken met de marktaandelen op de "markt" van de begunstigden).

- **Vraag 3. Wat vindt u van het voorstel om de reikwijdte van de sociale tarieven uit te breiden tot de elektronischecommunicatiediensten, meer bepaald:**
 - a) **is deze uitbreiding onmisbaar ten opzichte van de geest van de richtlijn van 25 november 2009 tot wijziging van de Universeledienstrichtlijn?**
 - b) **is deze uitbreiding van de verplichting nodig rekening houdend met het feit dat een operator reeds spontaan op eigen kosten een sociaal tarief voor internetverbinding heeft aangeboden?**

³ Deze considerans bepaalt: "Er mogen geen beperkingen worden gesteld aan de technische middelen waarmee de aansluiting wordt gerealiseerd, zodat zowel draadverbindingen als draadloze verbindingen mogelijk zijn, noch beperkingen ten aanzien van welke exploitanten alle universeledienstverplichtingen of een gedeelte daarvan vervullen."

c) wat zou de impact kunnen zijn voor de operatoren vanuit een operationeel standpunt? Commercieel? Financieel?

- **Vraag 4. Wat denkt u van de uitbreiding van de bijdragers in het fonds voor sociale tarieven tot het geheel van operatoren die openbare elektronischecommunicatiediensten aanbieden? Wat denkt u in het bijzonder van het principe in het huidige artikel 74 dat luidt dat de lijst van de operatoren die verplicht zijn om bij te dragen in het fonds voor sociale tarieven verder gaat dan de lijst van de aanbieders⁴ (bijvoorbeeld de operatoren die er om bekend staan dat ze nooit particuliere klanten wilden bedienen) en wat denkt u van het feit dat dat principe wordt behouden in het amendement dat momenteel op tafel ligt?**

2.3. WIJZIGINGEN IN ARTIKEL 38 VAN DE BIJLAGE BIJ DE WEC (AANVANKELIJK VOORSTEL + AMENDEMENT 1 ROEL DESEYN)

Artikel 38 van de bijlage bij de WEC licht toe waarin de tariefverminderingen bestaan die moeten worden aangeboden door de aanbieders van het sociale element.

"Art. 38. De aanbieders als bedoeld in artikel 74 van de wet, passen ten minste de volgende tariefverminderingen toe op hun standaardtarief voor de begunstigden, met uitzondering van de personen bedoeld in artikel 22, § 1, 1.2, 3° van de bijlage :

1° vergoeding voor de beschikbaarstelling van de aansluiting op een openbaar telefoonnetwerk op een vaste locatie : 50 % van het normale tarief;

2° ingeval door de consument aan eenzelfde aanbieder abonnementsgeld en gesprekskosten, of enkel gesprekskosten verschuldigd zijn:

- een korting ten belope van 8,40 EUR per tijdvak van één maand op het betreffende abonnementsgeld voor zover abonnementsgeld verschuldigd is;

- een korting ten belope van 6,20 EUR per tijdvak van twee maanden op de gesprekskosten;

3° in geval abonnementsgeld en gesprekskosten verschuldigd zijn door de consument aan verschillende aanbieders: een korting ten belope van 23 EUR per tijdvak van twee maanden op de gesprekskosten, aan te bieden door de aanbieder die de gesprekskosten factureert.

Voor de personen bedoeld in artikel 22, § 1, 1.2, 3° van de bijlage bestaat het sociale telefoontarief uit de beschikbaarstelling van een voorafbetaalde kaart met een waarde van 6,20 EUR per tijdvak van twee maanden, volgens de nadere regels bepaald door het Instituut. De verbindingen die door middel van die kaart tot stand worden gebracht, worden tegen het normale tarief aangerekend. »

⁴ De personen die het sociale element moeten aanbieden zijn momenteel de operatoren die een openbare telefoondienst aanbieden aan de consument; wat betreft de financiering daarentegen zijn alle operatoren die een openbare telefoondienst aanbieden, betrokken, zelfs de operatoren die geen enkele consument in hun klantenbestand hebben.

De volgende tabel biedt een overzicht van de in de verschillende hypothesen toegekende kortingen op maandbasis:

Begunstigde	Soort formule		Kortingen op de aansluiting	Maandelijks kortingen		
	Operator voor het abonnement	Operator voor de gesprekskosten		VASTE lijn	Abon.	Gespr.
+ 65 jaar, gehandicapten, gehoorgestoorden, laryngectomie, militaire oorlogsblinden	A	A	50% van de normale prijs	€ 8,4	€ 3,1	€ 11,5
	-	A	50% van de normale prijs	-	€ 3,1	€ 3,1
	A	B	50% van de normale prijs	-	€ 11,5 (door B)	€ 11,5
"Leefloners"			-	-	€ 3,1	€ 3,1

In de praktijk brengt het huidige artikel 38 van de bijlage bij de WEC verschillende soorten problemen met zich.

Om te beginnen bestaat er onenigheid rond het begrip van standaardtarieven waarop de operatoren het sociaal tarief moeten toepassen. De tekst bepaalt dat de operatoren "ten minste de volgende tariefverminderingen toe[passen] op hun standaardtarief voor de begunstigten" In de Nederlandse versie is er sprake van één standaardtarief ("op hun standaardtarief"). Bovendien wordt dat begrip "standaardtarief" niet gedefinieerd in de wet. Zo zijn wij volgens de operatoren getuigen van grote verschillen in de interpretatie van het begrip en, bijgevolg, van wat werkelijk wordt aangeboden ten behoeve van de begunstigde. Sommige operatoren passen het sociaal tarief toe op de meerderheid van hun tarieven, anderen slechts op enkele tarieven, nog anderen op geen enkel tarief.

Het stelsel van sociale tarieven werd overigens bedacht om de betrokken consumenten toegang te bieden tot een verlaagd tarief voor een telefoniedienst door de aanbieder op dezelfde wijze te kiezen als de andere consumenten. Opdat het ingevoerde stelsel zin zou hebben vanuit het standpunt van de eindgebruiker waarvoor het werd bedacht, is het zaak dat de toegekende verminderingen werkelijk een financieel voordeel inhouden. Het is eveneens zaak om, in de geest van de wet, de absurde situatie te vermijden waarbij de begunstigten het duurste tariefplan zouden moeten nemen om het sociaal tarief te kunnen genieten, wat in fine zou betekenen dat ze een gelijkaardig of zelfs hoger tarief betalen ten opzichte van een ander voordeliger plan dat dezelfde operator tegen normale commerciële voorwaarden aanbiedt aan alle klanten.

Teneinde de onnauwkeurigheid in de tekst met betrekking tot de tarieven waarop de verlaging moet worden toegepast, te corrigeren, voorziet het wetsvoorstel hier in twee maatregelen:

- de toepassing van het sociale tarief veralgemenen naar alle openbare elektronische-communicatiediensten, met inbegrip van gezamenlijke aanbiedingen die openbare elektronische-communicatiediensten omvatten;

- **Vraag 5. Wat vindt u van het voorstel om de reikwijdte van de tariefverlagingen uit te breiden tot alle gezamenlijke aanbiedingen?**
- **Vraag 6. Wat vindt u van het voorstel om de korting te veralgemenen voor het geheel van aanbiedingen? Denkt u dat een verplichting voor alle operatoren om een enkel "sociaal aanbod" aan te bieden daarentegen kan worden opgelegd? Indien ja, hoe zou u dan dat "sociaal aanbod" definiëren in de wet: we zouden kunnen denken aan een voorafbetaalde kaart die zou kunnen worden gebruikt bij alle operatoren, of er kan ook worden overwogen om een tarief voor het "sociaal aanbod" te bepalen dat als referentie zou dienen zodat de operatoren een sociaal aanbod voorstellen tegen een tarief dat gelijk is aan of lager is dan die referentieprij?**

- **Vraag 7. Vindt u dat de tekst voldoende helder en eenduidig is wanneer de termen “gezamenlijke aanbieding” wordt gebruikt? Welke definitie zou u voorstellen om dit begrip van “gezamenlijke aanbieding” beter te plaatsen?**
 - **Vraag 8. Hoe ziet u de toepassing van het sociaal tarief in het kader van de bundels? Welke gevolgen zou dit hebben vanuit operationeel, commercieel en financieel standpunt?**
- de huidige scheiding van het sociale tarief in € 8,40 per maand voor het abonnementsgeld en € 6,2 per twee maanden voor de gesprekskosten vervangen door één enkel bedrag van € 23 per tijdvak van 2 maanden indien één enkele operator de klant factureert. Dankzij die laatste maatregel kan nauwer worden aangesloten op de werkelijkheden van de huidige tariefstructuren van de operatoren.
- **Vraag 9. Wordt de STT-toepassing praktischer voor de operatoren door in die gevallen het onderscheid tussen een korting op de abonnementskosten en een korting op de gesprekskosten weg te nemen? Denkt u dat dit een positieve invloed kan hebben op het aantal klanten dat is betrokken bij de toekenning van de sociale tarieven? Denkt u dat dat onderscheid een beduidende stijging van het bedrag van de door de alternatieve operatoren toegekende kortingen als gevolg zou kunnen hebben?**

Het voorstel maakt eveneens een einde aan het verschil tussen de korting die is beperkt tot de gesprekskosten voor de begunstigden van het leefloon (“bestaansminimum”) en de “volledige” korting aangeboden aan de andere begunstigden alsook de bijzondere vorm van toekenning voor de “leefloners” (via de “voorafbetaalde” kaart). Om redenen van vereenvoudiging voorziet het voorstel in de toekenning van de “volledige” korting van € 23 over twee maanden aan alle begunstigden zonder een specifieke vorm van toekenning te bepalen. Momenteel genieten ongeveer 10.000 STT-begunstigden (van de 375.000) een beperkte korting op de gesprekskosten op basis van hun statuut van leefloner.

- **Vraag 10. Wordt de STT-toepassing praktischer voor de operatoren door één en dezelfde korting toe te kennen, ongeacht de categorie van begunstigden? Denkt u dat dit een positieve invloed kan hebben op het aantal klanten dat is betrokken bij de toekenning van de sociale tarieven? Denkt u dat dat onderscheid een beduidende stijging van het bedrag van de door de alternatieve operatoren toegekende kortingen als gevolg zou kunnen hebben?**

Vervolgens weegt een bijzondere verplichting op de operatoren die een CS/CPS-dienst aanbieden. De wet schrijft in dat geval voor dat de operator die de gesprekskosten factureert (operator B in de tabel hierboven) de volledige maandelijkse korting van € 11,5 gesprekskosten moet bieden. In het verleden heeft het BIPT geacht dat deze verplichting voor de CS/CPS-operatoren, die geen inkomsten in verband met het abonnement ontvangen, onevenredig was en bovendien het nadeel inhield van niet voldoende aantrekkelijk te zijn voor de sociale abonnee, die misschien niet voldoende belt om de volledige € 11,5 per maand te genieten (terwijl hij overigens wel het volledige bedrag van het abonnementsgeld moet blijven betalen aan operator A).

Het wetsvoorstel stelt hier voor om artikel 38 van de bijlage bij de WEC zo te wijzigen dat wanneer een klant zijn abonnementsgeld en zijn gesprekskosten aan verschillende aanbieders betaalt, de verrichting wordt verdeeld tussen de twee operatoren (€ 6,2 per twee maanden die moet worden toegekend door de operator die de “kosten” factureert en € 16,8 door de operator die het abonnementsgeld factureert). Voor deze wijziging zou natuurlijk ook de STTS-webtoepassing moeten worden aangepast; de door de aanvrager te volgen procedure zou eveneens moeten worden bepaald.

- **Vraag 11. Ondervinden de betrokken operatoren operationele problemen door de scheiding van de verrichting in twee delen indien de klant wordt gefactureerd door twee verschillende operatoren, voor het abonnementsgeld enerzijds en voor de gesprekskosten anderzijds? Hoe zou de aanvraagprocedure voor toekenning vanuit het standpunt van de aanvrager kunnen worden herbepaald in dat geval?**

- **Vraag 12. Is de bepaling van een specifieke procedure in het CPS/CS-geval nog steeds van toepassing in het licht van de marktevolutie? Denkt u dat die specifieke bepaling, zoals ze nu is opgesteld, ook andere soorten aanbiedingen dan CPS/CS kan dekken? Aan welke soort aanbiedingen denkt u? Indien niet, vindt u dat de tekst zou moeten worden aangepast om die situaties te dekken?**

De derde opmerking die kan worden gemaakt in verband met het huidige wettelijke systeem betreft de tariefvermindering voor “de beschikbaarstelling van de aansluiting op een openbaar telefoonnetwerk op een vaste locatie”. Ten eerste weegt deze verplichting enkel op de vaste operatoren, waardoor dit een discriminerende maatregel kan worden. Ten tweede gebruikt de wet opnieuw een niet-gedefinieerd begrip “normaal tarief” dat onderhevig is aan interpretatie. Ten derde, door een procentuele korting toe te passen, wordt het systeem zwaar op operationeel niveau. Voor de financiering van de verrichtingen worden de operatoren door deze bepaling immers verplicht om voor elke toegekende korting het bedrag van de werkelijk toegekende korting in te voeren.

In antwoord daarop vervangt het wetsvoorstel de korting van 50% op het normale tarief voor de beschikbaarstelling van de aansluiting op een openbaar telefoonnetwerk op een vaste locatie door een nominale korting van € 33 voor de beschikbaarstelling van de aansluiting op een openbaar elektronischcommunicatienetwerk en activering.

- **Vraag 13. Wat denkt u van het voorstel om de korting op de aansluitingskosten uit te breiden tot ook de mobiele netwerken (en de activeringskosten)? Verdient het volgens u de voorkeur om een sociale korting toe te passen op de voorafbetaalde kaarten of gaat het over een niet-duurzame oplossing gezien de progressieve uitdoving van de voorafbetaalde kaarten?**

Een laatste opmerking op artikel 38 van de bijlage bij de WEC werd geuit door de consumentenvereniging Test-Aankoop. Deze betreunde het dat de kortingen nominaal werden bepaald in artikel 38 van de bijlage (€ 3,1 voor de gesprekskosten, € 8,4 voor de abonnementskosten) en stelde voor om de kortingen op relatieve wijze (in percentage) vast te leggen, of ten minste op geïndexeerde wijze. In het huidige kader, namelijk een verrichting door alle operatoren en een financiering van elke aanbieder, is het duidelijk dat de eerste oplossing, het vastleggen van een kortingspercentage, ernstige praktische problemen met zich brengt aangezien dat elke operator ertoe zou verplichten om elke maand het bedrag van de werkelijk toegekende korting per begunstigde in te voeren. Die oplossing zou bovendien de mogelijkheid tot een doeltreffende controle van de operatoren door het BIPT beperken.

Als reactie op die derde opmerking en rekening houdend met de operationele vereisten, voorziet het wetsvoorstel in een jaarlijkse indexering van de bedragen volgens groep 8 (communicatie) van de consumptieprijsindex.

- **Vraag 14.**
 - a) **Wat vindt u van het idee om een indexering van de bedragen in te voeren?**
 - b) **Wat vindt u van de voorgestelde index?**
 - c) **Vindt u dat de tekst volstaat om de transparantie van de bedragen die moeten worden toegepast te garanderen of vindt u dat moet worden voorzien in een interventie (publicatie) van het Instituut?**
 - d) **Vindt u dat de tekst volstaat om de toepasbaarheid van het systeem te garanderen of vindt u dat moet worden voorzien in een termijn voor de invoering van geïndexeerde bedragen?**
 - e) **Wat vindt u van het feit dat het wetsvoorstel als basisbedragen de bedragen uit de WEC van 2005 neemt (zonder deze te indexeren op de publicatiedatum)?**
- **Vraag 15. Wat vindt u van het feit dat het voorstel de nominale kortingsbedragen (geïndexeerd) behoudt? Denkt u dat kortingen uitgedrukt in percentage verkieslijk zouden zijn? Zou een dergelijk systeem een probleem vormen wat betreft voorspelbaarheid? Denkt u dat kortingen uitgedrukt in percentage zouden stroken met het huidige stelsel voor financiering van het sociale element of zouden ze een wijziging van dat stelsel inhouden?**

2.4. WIJZIGING VAN ARTIKEL 22, § 1, VAN DE BIJLAGE BIJ DE WEC (“AMENDEMENT PLASMAN & GEERTS”)

De voorgestelde wijziging bestaat in een nieuwe definitie van de begunstigten van sociale tarieven.

Het huidige artikel 22, § 1 en de bijlage bij de WEC bepaalt dat het sociale telefoontarief wordt toegekend aan de volgende personen:

- personen ouder dan 65 jaar van wie men het inkomen controleert (het globaal belastbare gezinsinkomen is niet hoger dan de drempels die zijn vastgelegd om in aanmerking te komen voor de verhoogde financiële tussenkomst in de gezondheidszorg) en die bijzondere voorwaarden inzake samenwonen in acht nemen;
- personen ouder dan 18 jaar met een handicap van meer dan 66% van wie men het inkomen controleert (het globaal belastbare gezinsinkomen is niet hoger dan de drempels die zijn vastgelegd om in aanmerking te komen voor de verhoogde financiële tussenkomst in de gezondheidszorg) en die bijzondere voorwaarden inzake samenwonen in acht nemen;
- personen die een leefloon (bestaansminimum) ontvangen;
- gehoorgestoorden;
- personen bij wie een laryngectomie is uitgevoerd;
- militaire oorlogsblinden.

Ter informatie: volgens de huidige lijst, bedraagt het aantal mogelijke dossiers met betrekking tot het sociale tarief **565.000**.

Het voorstel tot wijziging bestaat erin om deze lijst van begunstigten als volgt aan te passen:

- gepensioneerden van wie men het inkomen controleert (die recht hebben op de verhoogde financiële tussenkomst in de gezondheidszorg)
- weduwnaars, weduwen van wie men het inkomen controleert (die recht hebben op de verhoogde financiële tussenkomst in de gezondheidszorg)
- wezen van wie men het inkomen controleert (die recht hebben op de verhoogde financiële tussenkomst in de gezondheidszorg)
- invaliden van wie men het inkomen controleert (die recht hebben op de verhoogde financiële tussenkomst in de gezondheidszorg)
- alle begunstigten van het OMNIO-statuut (statuut verleend door de ziekenfondsen na een controle van het inkomen)
- een lijst van begunstigten bedoeld in artikel 37, § 19, van de wet betreffende de verplichte verzekering inzake ziekenzorg en schadeloosstelling, gecoördineerd op 14 juli 1994. Deze lijst bestaat nu uit⁵:
 - de begunstigten aan wie het recht op het leefloon is toegekend;
 - de begunstigten aan wie een OCMW een hulp verleent die geheel of gedeeltelijk ten laste wordt genomen door de Federale Staat;
 - de begunstigten die een gewaarborgd inkomen voor bejaarden en de inkomensgarantie voor ouderen (I.G.O.) ontvangen;
 - de begunstigten van een gehandicapentoeslag;
 - kinderen met een lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van ten minste 66%;
 - langdurig werklozen;
 - eenoudergezinnen.

Ter informatie: volgens de gewijzigde lijst, bedraagt het geschatte aantal mogelijke dossiers met betrekking tot het sociale tarief **710.000**.

⁵ De lijst werd de laatste keer vervolledigd door de wet houdende diverse bepalingen inzake gezondheid van 10 december 2009; de opnemingswet van eenoudergezinnen waarin deze wet voorziet, is van kracht geworden op 10 januari 2010.

- **Vraag 16. Denkt u dat de stijging van het aantal mogelijke begunstigten de gelegenheid zou kunnen zijn om de huidige verdeling van de sociale abonnees tussen de operatoren te wijzigen (de Belgacom-groep beschikt op 31/12/2009 over 96,2% van de sociale abonnees)? Wat zouden volgens u de voorwaarden kunnen zijn opdat deze nieuwe mogelijke begunstigten evenredig zouden worden verdeeld ten opzichte van de marktaandeelen van de verschillende operatoren?**

De auteurs van de wijziging rechtvaardigen dit voorstel tot wijziging van de lijst van begunstigten doordat ze beoogt zo nauw mogelijk aan te sluiten bij de gegevens waarover de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ) beschikt.

Die voorstellen houden eveneens een wijziging van de kring van begunstigten in waarvoor een uitbreiding wordt beoogd tot alle personen met een laag inkomen volgens de criteria van de sociale zekerheid. Momenteel richt het sociaal tarief zich niet tot al die personen aangezien, met uitzondering van de begunstigten van het leefloon, er een leeftijds- of handicapcriterium bestaat dat wordt gecumuleerd met het criterium van laag loon.

Er kan eveneens worden opgemerkt dat het voorstel, dat de begunstigten vermeld in de wet betreffende de verplichte verzekering inzake ziekenzorg en schadeloosstelling, gecoördineerd op 14 juli 1994, verwijst naar een door een andere sector bepaalde lijst die onderhevig is aan wijzigingen. De lijst werd overigens gewijzigd sinds het amendement werd ingediend aangezien voortaan ook de eenoudergezinnen worden beoogd. Laten we overigens opmerken dat de KSZ vandaag niet beschikt over de gegevens betreffende deze begunstigten, wat uiteraard de automatisering van de toekenningsaanvragen in het gedrang brengt; de invoering van een "open" lijst in artikel 22 van de bijlage bij de WEC kan, zoals we zien, herhaalde problemen met zich brengen betreffende de tenuitvoerbrenging.

- **Vraag 17.**
 - a) **Wat vindt u van de voorgestelde lijst?**
 - b) **Verdient het volgens u de voorkeur om in de WEC een exhaustieve lijst van de begunstigten op te nemen of, zoals het amendement voorstelt, te verwijzen naar een lijst die onderhevig is aan wijzigingen die door de gezondheidssector werden beslist?**
 - c) **Wat vindt u van het idee dat het sociaal tarief wordt toegekend aan alle personen die worden beschouwd als hebbende een laag inkomen zonder cumulatief leeftijds- en handicapcriterium (zoals nu)?**

Bovendien moet goed in het achterhoofd worden gehouden dat door deze wijzigingen de STTS-toepassing nieuwe toegangen zou moeten krijgen tot nieuwe gegevens van de KSZ, wat zowel administratieve procedures als IT-wijzigingen inhoudt. Bijgevolg kunnen we ervan uitgaan dat de graad van automatische verwerking zou verbeteren door de voorgestelde wijzigingen maar men kan die verbetering niet garanderen op middellange termijn. In dat licht, en volgens de eerste informatie vergaard bij de KSZ, zou een uitvoeringstermijn van 6 maanden niet voldoende zijn. De wijziging van de lijst van begunstigten zou dus aanvankelijk kunnen leiden tot een opstopping van de manueel door het BIPT te behandelen aanvragen.

- **Vraag 18. Wat vindt u van het idee om de voorwaarden voor toekenning van het sociaal tarief te wijzigen, meer bepaald in het licht van de rechtvaardiging door de auteurs van het amendement, namelijk het vooruitzicht op de verbetering van de automatisering van de procedure?**

2.5. WIJZIGING VAN ARTIKEL 110 VAN DE WEC (AANVANKELIJK VOORSTEL)

De auteurs van het aanvankelijke wetsvoorstel stellen voor om de verplichting die op de operatoren rust om op de factuur van de abonnee ten minste een keer per jaar het meest gunstige tariefplan te melden, zo te wijzigen dat de operator voor zijn abonnees die het sociale tarief genieten, rekening houdt met dit gegeven om het meeste gunstige tariefplan te berekenen.

- **Vraag 19. Vindt u het relevant om artikel 110, § 4, van de WEC, te wijzigen indien het sociaal element van toepassing zou zijn op alle door de operatoren gehanteerde tarieven? Indien het sociaal tarief van toepassing zou zijn op alle tarieven, hoe zou het beste aanbod zonder het sociaal tarief dan verschillen van het beste aanbod met het sociaal tarief?**

2.6. TOEPASSING (AMENDEMENT 3 VAN ROEL DESEYN)

Er wordt een termijn om de wet uit te voeren voorgesteld van 6 maanden na de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad.

Voorts, zoals we hierboven hebben uitgelegd, indien de lijst van begunstigden wordt gewijzigd zoals het amendement voorstelt, zal de termijn van 6 maanden misschien niet volstaan om de procedure te automatiseren, wat tijdelijk tot een opstopping van de manueel door het BIPT te behandelen aanvragen zou kunnen leiden.

- **Vraag 20. Wat vindt u van de voorgestelde uitvoeringstermijn?**
 - a) **Volstaat die termijn vanuit het standpunt van de aanbieders van het sociale element, onder andere in het licht van het feit dat de wetwijziging de gelegenheid zou zijn voor elke operator om bijkomende "sociale klanten" aan te trekken, evenredig verdeeld volgens hun marktaandeel?**
 - b) **Is het raadzaam om een uitvoeringstermijn te bepalen in een wet a priori en voor alle wijzigingen?**
 - c) **Denkt u dat het mogelijk is om de uitvoering van de wijzigingen betreffende de lijst van begunstigden te verbinden aan de datum van wijziging van de toepassing om zo een periode van opstopping van de aanvragen te vermijden?**

2.7. OPENVRAAG

Gezien de lopende juridische procedures ter zake, bestaat de kans dat het stelsel voor financiering van het sociale element van de juridische dienst wijzigingen zal ondergaan. Ook al wordt in het wetsvoorstel dat het voorwerp uitmaakt van deze raadpleging geen gewag gemaakt van deze aspecten en heeft het Instituut de bedoeling om een algemeen debat over het sociale element op middellange termijn te organiseren, krijgen de respondenten reeds de kans om zich uit te spreken over alle aspecten van het sociale element in het kader van vraag 21.

- **Vraag 21. Hebt u andere suggesties in het kader van het sociale element van de universele dienst in het algemeen?**

Bijlage

Wetsvoorstel 52 2048 tot wijziging van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie wat betreft het sociaal telefoontarief

Amendement nr. 1 aan het vervangen artikel 38 van de wet van 13 juni 2005 ingediend door Roel Deseyn

A. In het vervangen artikel 38, § 1, eerste lid worden de woorden

<<openbaar toegankelijke telefoondiensten en op alle gezamenlijke aanbiedingen die openbaar toegankelijke telefoondiensten omvatten, voor de begunstigden, met uitzondering van de personen bedoeld in artikel 22, § 1, 1.2, 3° van de bijlage>>

vervangen door

<<openbaar toegankelijke elektronische-communicatiediensten en op alle gezamenlijke aanbiedingen die openbaar toegankelijke elektronische-communicatiediensten omvatten, voor de begunstigden>>

B. In het vervangen artikel 38, § 1, 1°, worden de woorden

<<openbaar telefoonnetwerk>>

vervangen door

<<openbaar elektronische-communicatienetwerk>>

C. In het vervangen artikel 38, § 1, 2°, worden de woorden

<<ingeval door de consument aan eenzelfde aanbieder abonnementsgeld en gesprekskosten, of enkel gesprekskosten verschuldigd zijn>>

vervangen door

<<ingeval door de consument aan eenzelfde aanbieder het abonnementsgeld en de kosten, of enkel de kosten verschuldigd zijn>>

D. In het vervangen artikel 38, § 1, 3°, worden de woorden

<<de gesprekskosten, aan te bieden door de aanbieder die de gesprekskosten factureert>>

vervangen door

<<de kosten, aan te bieden door de aanbieder die de kosten factureert>>

E. In het vervangen artikel 38 dient § 2 te worden geschrapt.

C. In het vervangen artikel 38, § 3, worden de woorden

<<§3. De bedragen vermeld in §§ 1 en 2>>

vervangen door

<<§2. De bedragen vermeld in § 1>>

Opmerkingen:

Het doel van het wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie op het stuk van het sociaal telefoontarief bestaat erin de korting te moderniseren en transparant te maken, los van de huidige en toekomstige producten, technologieën, operatoren en telecommertariefvormules.

Met dit amendement willen we rekening houden met de opmerkingen van het BIPT betreffende het wetsvoorstel en willen we de wetgeving betreffende de sociale kortingen vereenvoudigen en afstemmen op de recente wijzigingen van de Universeledienstrichtlijn.

Uit een enquête die het BIPT begin 2008 heeft verricht, blijkt dat terwijl sommige operatoren het sociale tarief aanbieden voor de meerderheid van hun tarieven, anderen dit aanbieden op enkele tarieven of zelfs weigeren het toe te kennen. Dit wetsvoorstel beoogt die rechtsonzekerheid op te heffen.

In zijn verslag van 14 oktober 2009 betreffende de uitvoering van de universele telecommunicatiedienst in 2008 heeft het BIPT laten opmerken dat een ander probleem onopgelost bleef in het wetsvoorstel, met name wat betreft de CS/CPS-operatoren (Carrier PreSelection). Een sociale abonnee die kiest voor een CS/CPS-operator dient een abonnement te nemen bij de historische operator. De huidige korting is enkel van toepassing op de gesprekskosten bij de CS/CPS-operator: daardoor is het niet erg aantrekkelijk om te kiezen voor een CS/CPS-operator aangezien de sociale abonnee misschien niet voldoende belt om de volledige korting te kunnen genieten terwijl hij wel zijn volledige abonnementsgeld moet blijven betalen.

Wat betreft de dringendheid van dit wetsvoorstel, verklaart het BIPT het volgende: “Ondanks dat er, in het licht van de (juridische) procedures die nog aan de gang zijn, grote onzekerheden bestaan op middellange termijn wat betreft het financieringssysteem voor het sociale element, blijft het Instituut van mening dat het nodig is om zo snel mogelijk de problemen te regelen waarmee de begunstigden van het sociaal telefoontarief worden geconfronteerd.”

Er werd een akkoord bereikt betreffende het nieuwe EU-telecompakket. Op 25 november 2009 hebben de voorzitters van het Europees Parlement en van de Raad de wetgeving tot wijziging van de Universeledienstrichtlijn 2002/22/EG ondertekend. Deze zal van kracht worden op 18 december 2009 en dient te worden omgezet in nationale wetgeving tegen juni 2011 ten laatste.

De volledige titel van die nieuwe richtlijn luidt Richtlijn 2009/136/EG van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2002/22/EG inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronischecommunicatienetwerken en -diensten, Richtlijn 2002/58/EG betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie en Verordening (EG) nr. 2006/2004 betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming.

In de oude Universeledienstrichtlijn 2002/22/EG was het sociale element beperkt tot de openbare telefonie en tot de datadiensten met een maximale snelheid van 56kbits/seconde. We verwijzen naar considerans 8.

Het EU-telecompakket houdt een uitbreiding van het sociale element van de universele dienst in tot de telefoniediensten, de fax- en de datadiensten. We verwijzen naar consideransen 4 en 5 en naar artikel 8. Artikel 8 vervangt het tweede lid van artikel 9 van de Universeledienstrichtlijn 2002/22/EG door de volgende bepaling: “In het licht van de nationale omstandigheden kunnen de lidstaten verlangen dat de aangewezen ondernemingen de consument tariefopties of pakketten aanbieden die afwijken van die welke onder de gebruikelijke commerciële voorwaarden worden verstrekt, met name om ervoor te zorgen dat de toegang tot het netwerk bedoeld in artikel 4, paragraaf 1, of het gebruik van de diensten bepaald in artikel 4, paragraaf 3, en in artikelen 5, 6 en 7, niet wordt verhinderd voor consumenten met een laag inkomen of met bijzondere sociale behoeften, als deel van de universeledienstverplichtingen en aangeboden door de aangewezen ondernemingen.”

Zowel de vaste als de mobiele operatoren passen de sociale korting toe in België. Het EU-telecompakket bekrachtigt de technologische neutraliteit. Considerans 4 bepaalt: “Er mogen geen beperkingen worden gesteld aan de technische middelen waarmee de aansluiting wordt gerealiseerd, zodat zowel draadverbindingen als draadloze verbindingen mogelijk zijn, noch beperkingen ten aanzien van welke exploitanten alle universeledienstverplichtingen of een gedeelte daarvan vervullen.”

Aangezien het sociale element van de universele dienst zowel het spraakverkeer als fax- en dataverkeer omvat, wordt het begrip “openbare telefoondienst” in het wetsvoorstel gewijzigd en vervangen door “elektronische-communicatiediensten”, zoals bepaald in artikel 2, 5°, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische

communicatie. Het begrip “gesprekskosten” wordt vervangen door “kosten”. Met name de kosten verbonden met elke bijkomende eenheid die dient te worden verworven naargelang van de geleverde verrichtingen.

Het verschillende stelsel voor + 65 jaar, gehandicapten, gehoorgestoorden, laryngectomie, militaire oorlogsblinden en de “leefloners” is vereenvoudigd.

De tabel hieronder geeft een overzicht van de kortingen toegekend in de huidige wetgeving in de verschillende hypothesen:

Begunstigde	Soort formule		Kortingen op de aansluiting	Maandelijkse kortingen		
	Operator voor het abonnement	Operator voor de gesprekken		VASTE lijn	Abon.	Gespr.
+ 65 jaar, gehandicapten, gehoorgestoorden, laryngectomie, militaire oorlogsblinden	Operator A	Operator A	50% van de normale prijs	€ 8,4	€ 3,1	€ 11,5
	(geen abonnements geld)	Operator A	50% van normale prijs	-	€ 3,1	€ 3,1
	Operator A	Operator B	50% van normale prijs	-	€ 11,5 (door B)	€ 11,5
“Leefloners”			-	-	€ 3,1	€ 3,1

Wetsvoorstel + amendement:

Begunstigde	Soort formule		Kortingen op de aansluiting	Maandelijkse kortingen		
	Operator aansluitnet	Operator diensten		Operator A	Operator B	Totaal
+ 65 jaar, gehandicapten, gehoorgestoorden, laryngectomie, militaire oorlogsblinden, “leefloners”	Operator A	Operator A	€ 33	€ 11,5	-	€ 11,5
	Operator A	Operator B	€ 33	€ 8,4	€ 3,1	€ 11,5

Wetsvoorstel 52 2048 tot wijziging van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie wat betreft het sociaal telefoontarief

Amendement nr. 2 van het vervangen artikel 3 van het wetsvoorstel 52 2048 ingediend door Roel Deseyn

Een nieuw artikel 4 toevoegen dat luidt:

<<Art. 4.

In het eerste lid van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, titel IV, hoofdstuk I, afdeling 3, artikel 74 wordt het woord "telefoon dienst" vervangen door het woord "elektronische-communicatiedienst".

In leden 3, 6 en 7 van hetzelfde artikel worden de woorden "van de openbare telefonie" vervangen door de woorden "van de openbaar toegankelijke communicatiediensten".

Commentaar:

Aangezien het sociale element van de universele dienst voortaan zowel het spraakverkeer als fax- en dataverkeer omvat, wordt het begrip "openbare telefoon dienst" vervangen door "elektronische-communicatiedienst".

Wetsvoorstel 52 2048 tot wijziging van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie wat betreft het sociaal telefoontarief

Amendement nr. 3 van het vervangen artikel 3 van het wetsvoorstel 52 2048 ingediend door Roel Deseyn

Een nieuw artikel 5 toevoegen dat luidt:

<<Art. 5.

Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de zesde maand na die waarin ze is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.>>

Commentaar:

De betrokkenen meer tijd gunnen om de wijzigingen door te voeren.

Wetsvoorstel 52 2048 tot wijziging van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie wat betreft het sociaal telefoontarief

Amendement nr. 4 van het opschrift van het wetsvoorstel 52 2048 ingediend door Roel Deseyn

In het opschrift van het wetsvoorstel het woord “telefoontarief” vervangen door “telecomtarief”.

Commentaar:

Wijziging van de titel van het wetsvoorstel opdat deze zou overeenstemmen met de inhoud. Aangezien het sociale element van de universele dienst voortaan zowel het spraakverkeer als fax- en dataverkeer omvat, wordt het begrip "telefoontarief" vervangen door "telecomtarief".